DOGUE DE BORDEAUX

Oprindelsesland: Frankrig

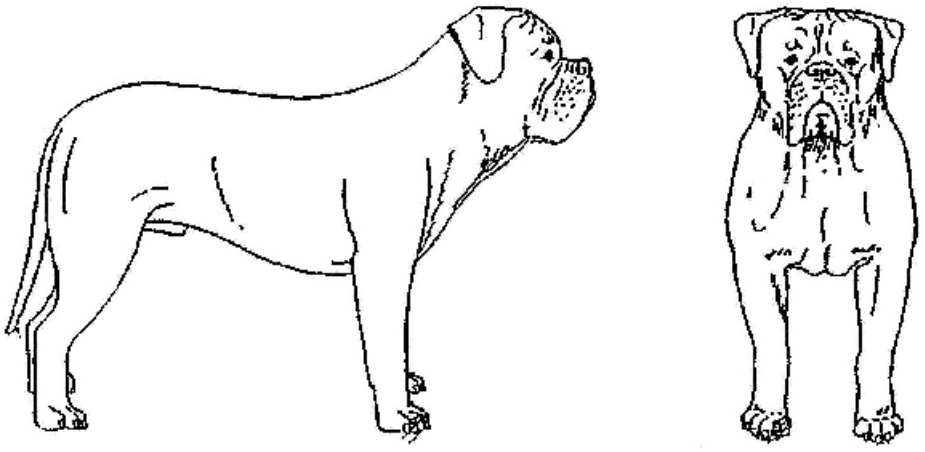
Anvendelse: Vagthund, til forsvar og afskrækkelse

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Pinschere og Schnauzere, Molosser og Schweizer Sennenhunde)
Sektion 2.1 (Molosserhunde af dogge-type)
Uden brugsprøve

Historie: Dogue de Bordeaux er en af de ældste franske racer, formentlig en efterkommer af Alanerne og i særdeleshed den alanske vildsvinehund, som Gaston Phébus (eller Fébus), greve af Foix, omtaler i det 14. århundrede i sin *Livre de Chasse* og skriver, at "den bider sig bedre fast end tre mynder". Ordet 'dogue' blev brugt fra slutningen af det 14. århundrede.

Ved midten af det 19. århundrede var disse fortidens dogger knapt kendt uden for Aquitanien (området omkring Bordeaux). Man brugte dem til jagt på stort vildt (vildsvin) og til hundekampe, til at bevogte gård og kvæg og som slagterhund. I 1863 afholdtes den første franske hundeudstilling i Paris' Botaniske Have, og dér optrådte Dogue de Bordeaux under sit nuværende navn. Der fandtes forskellige typer: Fra Toulouse, fra Paris og fra Bordeaux, som ophav til den nuværende race.

Efter at bestanden under de to Verdenskrige var blevet reduceret så meget, at racen

næsten var uddød efter krigen 1939-1945, har den nu taget et opsving siden 1960'erne.

- 1.standard, "Caractère des vrais dogues", i Pierre Mégnin's værk *Le Dogue de Bordeaux, 1896.*
- 2.standard i J Kunstler's *Etude critique du Dogue de Bordeaux, 1910.*
- 3.standard af Raymond Triquet i samarbejde med dr. vet. Maurice Luquet, 1971.
- 4.standard revideret efter FCI's Jerusalem-model af Raymond Triquet i samarbejde med formanden Philippe Sérouil og bestyrelsen for den franske raceklub (La Société des Amateurs de Dogues de Bordeaux), 1963.

Standarden præciseret i 2007 af Raymond Triquet (æresformand for SADB), Sylviane Tompousky (formand for SADB) og Philippe Sérouil (bestyrelsesmedlem i SADB).

DOGUE DE BORDEAUX

Helhedsindtryk: En typisk, kortskallet Molosserhund med konkav overlinie. Dogue de Bordeaux er en meget kraftfuld hund, hvis meget muskuløse krop bevarer en harmonisk helhed. Den er ret lavtbygget, dvs. at afstanden fra brystbenet til jorden er lidt mindre end brystets dybde. Den er kompakt, atletisk, imponerende og virker respektindgydende.

Proportioner: Kropslængden (fra skulderspids til sædeben) er større end skulderhøjden i forholdet 11 til 10.
Brystdybden er større end den halve skulderhøjde.
Næsepartiets maksimale længde er 1/3 af hovedets længde.
Næsepartiets minimale længde er 1/4 af hovedets længde.
Hos hanner svarer hovedets omkreds nogenlunde til skulderhøjden.

Temperament: Med sin fortid som kamphund er en Dogue de Bordeaux den fødte vagthund og udfører denne opgave med årvågenhed og betydeligt mod, men uden at være aggressiv. Den er en god ledsager, stærkt knyttet til sin herre og meget hengiven. Den er rolig og behersket og lader sig ikke let ophidse (høj tærskelværdi). Hanner har generelt en dominant karakter.

Hoved: Stort, kantet og ret kort, trapez-formet set forfra og fra oven. Skallens og næseryggens overlinier er konvergerende fremefter. Hovedet har på begge sider af pandens midterfure symmetriske rynker. Disse dybe rynker og folder ændrer sig alt efter, om hunden er opmærksom eller ej. Den fold, der går fra inderste øjenkrog til mundvigen, er typisk. En fold fra yderste øjenkrog til mundvigen eller ned mod halshuden, skal – hvis den findes – ikke være påfaldende.

Skalle: Hos hanner svarer skallens omkreds, målt ved den største bredde, nogenlunde til skulderhøjden. Hos tæver kan omkredsen være lidt mindre. Skallens volumen og form er en følge af den meget betydelige udvikling af tindingpartiet, øjenbrynsbuerne, kindbensbuerne og bredden mellem underkæbens to grene. Den øverste del af skallen er let konveks fra side til side. Den dybe pandefure fortoner sig mod hovedets bageste del. Panden dominerer ansigtet, men uden at rage frem over det. Panden er dog mere bred end høj.

Stop: Meget udtalt. Danner en næsten ret vinkel med næseryggen (95 til 100°)

Næse: Bred, med godt åbne næsebor, vel pigmenteret svarende til maskens farve. En noget opadvendt næse er tilladt – men den må ikke være trukket tilbage mod øjnene.

Næseparti: Kraftfuldt, bredt og tykt, men ikke udfyldt under øjnene. Det er ret kort, med en meget let konkav overlinie, og uden alt for fremtrædende rynker. Bredden aftager næsten ikke udefter, således at det set fra oven nærmest er kvadratisk. I forhold til skallens overlinie danner næseryggen en meget stump vinkel, der er åben opefter. Når hovedet holdes vandret, vil fronten af det korte næseparti, som er tykt og bredt ved basis, ligge foran en lodret linie ned foran næsens forside. Næsepartiets omkreds er omtrent 2/3 af hovedets omkreds. Længden ligger imellem 1/4 og 1/3 af hovedets totale længde fra næse til nakkeknude. De angivne grænsemål (1/4 og 1/3) er tilladte, men ikke ønskelige, idet idealmålet for næsepartiets længde ligger mellem disse grænser.

Kæber: Meget kraftfulde og brede. Hunden har underbid (et karakteristisk træk for racen). Bagsiden af de nederste fortænder ligger foran og uden kontakt med forsiden af de øverste fortænder. Underkæben danner en bue opefter. Hagen er godt markeret og bør ikke rage for meget frem foran overlæben eller dækkes af den.

Tænder: Kraftige, især hjørnetænderne, som i underkæben er ansat langt fra hinanden og er let krummede. Fortænderne er placeret i en pæn række, især i underkæben, hvor de danner en næsten ret linie.

Læber: Overlæben er tyk, moderat hængende og kan trækkes tilbage. Set fra siden er dens underlinie afrundet og dækker siderne af underkæben. Fortil er overlæbens rand i kontakt med underlæben, og derfra går den nedefter mod begge sider og danner et bredt omvendt V.

Kinder: Fremtrædende – som følge af den meget kraftigt udviklede muskulatur

Øjne: Ovale, meget bredt ansatte. Afstanden mellem de inderste øjenkroge svarer omtrent til det dobbelte af øjenåbningens størrelse. Blikket er frimodigt. Bindehinden må ikke kunne ses. Øjenfarven er nøddebrun til mørkebrun hos hunde med sort maske, mens en mindre mørk farve er tilladt – men ikke ønskelig – hos hunde med brun eller manglende maske.

Ører: Relativt små, af en lidt mørkere farve end pelsen. Deres basis er fortil let løftet. De bør bæres hængende, men ikke helt slappe, således at den forreste rand følger kinden, når hunden er opmærksom. Ørespidsen er let afrundet og må ikke nå forbi øjet. De er ansat ret højt i højde med skallens overlinie, og medvirker derved til at få skallen til at virke bredere.

Hals: Meget kraftig og muskuløs, næsten cylindrisk. Huden er rigelig, løs og smidig. Halsen har i gennemsnit næsten samme omkreds som hovedet. Ved overgangen mellem hoved og hals ses en kun let fremtrædende, let buet fure på tværs. Halsens overlinie er let konveks Den godt markerede, løse halshud begynder ud for struben og danner folder ned mod forbrystet uden dog at være overdrevent hængende. Halsen er meget bred ved basis og går jævnt over i skulderpartiet.

Krop:

Overlinie: Fast

Manke: Godt markeret

Ryg: Bred og muskuløs

Lænd: Bred og solid, temmelig kort

Kryds: Moderat faldende mod haleroden

Bryst: Kraftfuldt og langt, dybt og bredt, når ned under albuehøjde. Forbrystet er bredt og kraftfuldt med en underlinie, der er konveks nedefter. Ribbenene når godt nedefter og er godt hvælvede, men ikke i tøndeform. Brystomfanget måler mellem 25 og 35 cm mere end skulderhøjden.

Underlinie: Forløber i en kurve fra det dybe forbryst til bugen, som er ret optrukken og fast – hverken hængende eller myndeagtigt opkneben.

Hale: Meget tyk ved roden. Halespidsen skal helst kunne nå haseleddet, men ikke længere. Den bæres lavt og er hverken knudret eller med knæk men smidig. I hvile bæres halen hængende, men løftes 90 til 120° fra denne stilling, når hunden er i bevægelse, uden at krumme ind over ryggen eller rulle op.

Lemmer:

Forpart: Kraftig knoglebygning og meget muskuløse forben

Skuldre: Kraftfulde med fremtrædende muskler. Skulderbladet er skråtstillet ca 45° mod vandret, og vinklen skulderblad/overarm er lidt over 90° **.**

Overarm: Meget muskuløs

Albuer: Parallelle med kroppens midterlinie – hverken for tæt mod brystkassen eller udadvendt

Underarm: Set forfra lige eller en smule hældende indefter mod midten, især hos hunde med meget bred brystkasse. Set fra siden lodret

Mellemhånd: Kraftfuld, set fra siden let skråtstillet. Set forfra er den ofte let udaddrejet for at kompensere for underarmens lette hældning indefter.

DOGUE DE BORDEAUX

Forpoter: Kraftige, med tæt sluttede tæer og krumme, stærke kløer. Trædepuderne er smidige og veludviklede. Trods sin vægt står hunden "højt" på poterne.

Bagpart: Robuste og velvinklede bagben med kraftig knoglebygning. Set bagfra er bagbenene stillet lodrette og parallelle. De giver indtryk af kraft, selv om bagstillingen ikke er helt så bred som forstillingen.

Overlår: Meget veludviklet og fyldigt med synlig muskulatur

Knæ: Ligger parallelt med kroppens midterlinie eller ganske let udaddrejet

Underlår: Relativt kort, muskuløst og rækker godt nedefter

Haseled: Kort og senet, med moderat åben hasevinkel

Mellemfod: Robust uden vildkløer. *NB. Det er forbudt at fjerne vildkløer i Danmark.*

Bagpoter: En smule længere end forpoterne, tæt sluttede tæer

Bevægelse: Ganske smidig for en Molosserhund. I skridtgang er bevægelsen fri og smidig og tæt hen over jorden. Godt fraskub fra bagparten og god rækkevidde fortil, specelt i trav, som er den foretrukne gangart. Når travet stiger i tempo, sænkes hovedet, og overlinien får en hældning fremefter. Forpoterne placeres nærmere midterlinien, mens forbenene strækkes langt frem. En kort galop med ret betydelig vertikal bevægelse. Over korte distancer kan hunden opnå stor fart i spring lavt over jorden.

Hud: Tyk og passende løs uden overdrevne rynker og folder

Pels:

Hårlag: Fin og kort, føles blød

Farve: Ensfarvet i alle nuancer af fawn (fauve) fra mahogni til isabellafarvet. Der ønskes en god pigmentering. Mindre hvide aftegninger er tilladt på bryst og ved poter.

Maske:

1. Sort maske: Masken er ofte kun af lille størrelse og må ikke brede sig ind over skallepartiet. Den kan optræde sammen med lidt mørke hårspidser på skallen, ørerne og ned langs ryggen. Næsen er sort.
2. Brun maske (tidligere kaldt rød eller sodet): Næsen er brun, øjenrande og ligeledes læberande er brune. Den kan optræde sammen med brune hårspidser i begrænset omfang, således at det enkelte hår har en fawn eller sandfarvet zone og en brun zone. De skrånende partier har i så fald en lysere nuance.
3. Uden maske: Pelsen er fawn. Huden virker rød – førhen også kaldt "rød maske". Næsen kan her være rødlig.

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner 60 – 68 cm

Tæver 58 – 66 cm

Der er en tolerance på 1 cm under og 2 cm over disse grænser.

Vægt: Hanner mindst 50 kg

Tæver mindst 45 kg.

Tæver har samme karakteristika som hanner – men i mindre udtalt grad.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

Alvorlige fejl:

- Hovedet ude af proportion (for lille eller overdrevent stort)
- Bulldog-agtig type: Flad skalle, næseryggen mindre end 1/4 af hovedets totale længde, meget fyldig hudfold bag næsen. Betydelig hudfold rundt om hovedet
- Betydelig sideværts skævhed i underkæben
- Vedvarende synlige fortænder ved lukket mund
- Ryggen opadkrummet (konveks)
- Halen med sammenvoksede led – dog uden skævhed
- Indaddrejede forpoter – selv ganske let
- Bagpoterne overdrevent udaddrejede
- Lårene flade
- Hasevinklen for åben (stejle haser)
- Vinkler for lukkede, hunden understillet
- Hunden kohaset eller hjulbenet
- Bevægelsen styltet eller stærkt rullende bagtil
- Udpræget åndedrætsbesvær, astmatisk vejrtrækning
- Hvidt på halespidsen eller forsiden af benene, oven for mellemhånd/-fod, eller hvidt, der uden afbrydelse dækker kroppens forside fra forbryst til strube.

Diskvalificerende fejl:

- Hunden aggressiv eller overdrevent sky
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Hovedet langt og smalt, for lidt markeret stop, eller næseryggen længere end 1/3 af hovedets totale længde (utypisk hoved)
- Næseryggen parallel med skallens overlinie eller faldende. Buet næseryg
- Vredet (skæv) underkæbe
- Manglende underbid
- Vedvarende synlige hjørnetænder ved lukket mund
- Vedvarende synlig tunge ved lukket mund
- Øjnene blå eller udstående
- Halen knudret, skæv til siden eller proptrækkerformet
- Stumphale
- Krumme underarme med stærkt nedsunkne håndrødder
- Hasevinklen overkodet – bagudvendende

- Hvidt på hovedet eller kroppen, pelsfarven andet end fawn (med eller uden sorte hårspidser), især brindle og ensfarvet brun, såkaldt ”chocolat” (de enkelte pelshår er brune i hele deres længde).
- Identificerbar invaliderende fejl

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

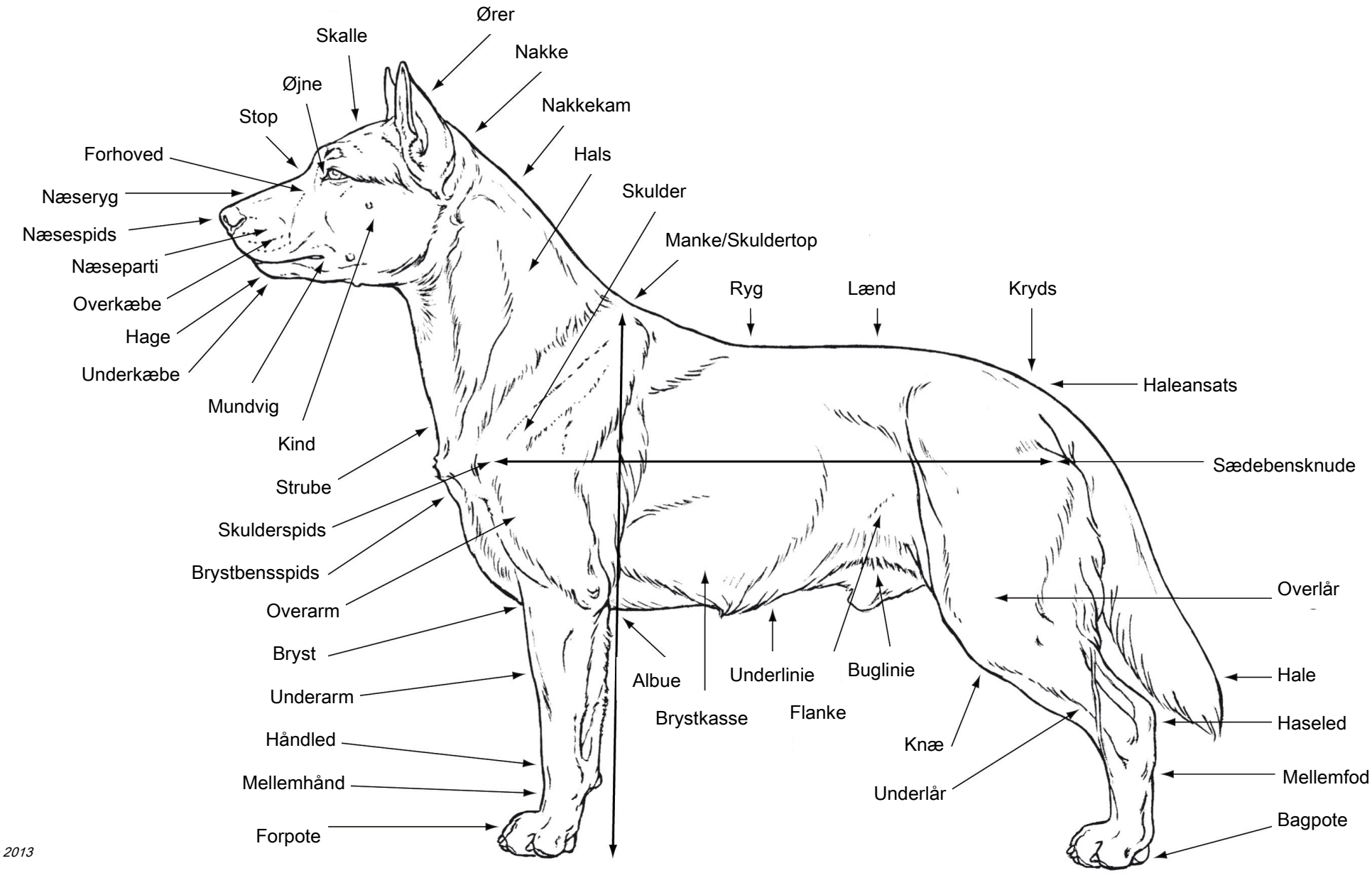
Standarden udgivet af FCI 23 JANUAR 2009

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

FEBRUAR 2017

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i MARTS 2010 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013